

ge arbejdet tæt og få indtryk af, at de bliver hørt, og at det gør indtryk på os, hvis de kommer med relevante indvendinger.

Det sidste, jeg vil sige et par ord om, er hjælpen til folketingsmedlemmerne. Det er også et punkt, hvor jeg ikke er enig med Venstre. Jeg synes, det har været vældig godt, at vi har styrket medarbejdernes indsats herinde, og jeg håber, vi kan bygge videre på det. Jeg tror, vi alle sammen oplever gang på gang, at det simpelt hen er et svært arbejde, vi har her i Folketinget, og at det er dejligt at kunne trække på folk, som fagligt set er inde i sagerne, som har tid til at sætte sig ind i dem, og som har tid til at hjælpe os, så vi ikke bare sidder fortabte og kigger på dyngerne og håber, det går godt.

Endelig håber jeg som alle andre, at vi også får gang i spørgetiden. Jeg tror, der skal meget mere til end en flytning, men lad os tage det som et forsøg på at hjælpe.

Poul Nødgaard (DF):

Det er faktisk ret positivt, at hele Folketinget kan samles om både L 3, som vi behandlede tidligere på dagen, og nu også om dette vigtige forslag vedrørende lovforbedringer og -revisjoner og spørgetime osv. Det er alt sammen en udløber af den lovkonference, der blev afholdt i Nordsjælland, og som en betragtelig del af Folketingets medlemmer deltog i.

Men når det er sagt indledningsvis, vil jeg godt sige, at planlægningen af folketingsåret er og bliver jo i højeste grad regeringens ansvar, og jeg har forstået – hvis jeg har læst formuleringerne rigtigt – at regeringen i hvert fald vil prøve at lægge en skabelon frem for i hvert fald en periode på 1, 2, 3 måneder, så Folketinget får et meget bedre overblik over, hvad der egentlig skal arbejdes med i den kommende tid.

Ordet lovsjusk har været nævnt en enkelt eller to gange her i debatten, og jeg vil godt tilslutte mig, at selvfølgelig skal man undgå det; men jeg vil godt samtidig hævde, at uanset hvilken regering der sidder – uanset om det er en socialdemokratisk regering eller en borgerlig regering – vil der helt givet ske det, at man i nattens mulm og mørke indgår et eller andet forlig, og at man dagen efter eller de kommende dage fremsætter, som det hedder, en byge af lovforslag, og her kan man bestemt ikke sige sig fri for, at der bliver tale om lovsjusk. Det er så dem, der har indgået de forlig, som har hovedansvaret, og som det også er sagt tidligere her i debatten, vil det selvfølgelig være rimeligt, at

hvis man laver nogle ting, som på forskellig vis ikke kan administreres ude i det praktiske liv, må man også have mod til at lave de pågældende love om eller revidere dem.

En ting, der overhovedet ikke har været inde i debatten i dag, men som måske ligesom har ligget som noget underforstået, er, at man skal se at få lavet lovene mere forståelige. Jeg forstod af den store lovkonference i Nordsjælland og også af optakten til den, at nu skulle der virkelig gøres et effektivt stykke arbejde for, at vi fik nogle mere forståelige love. Man kan jo ikke direkte læse ud af forslaget, at lovene bliver mere forståelige, men man kan håbe, at de embedsfolk, som jo står bag mange af lovforslagene – forstået på den måde, at de udarbejder dem for ministrene – også vil være meget vågne over for, at man godt kan afluse forslagene lidt for nogle ting, som i hvert fald ude i det virkelige liv virker helt uforståelige.

Med hensyn til udvalgsarbejdet skulle der nu blive større åbenhed. Jeg vil kalde det begrænset åbenhed, og ligesom jeg sagde, da vi behandlede L 3, kunne jeg måske have mine betæneligheder ved, at udvalgs møderne blev som en åben ladeport, hvis man kan bruge det udtryk. Det tror jeg ikke ville tjene arbejdet herinde særlig godt. Jeg er også bange for, at det ville flytte en del af arbejdet her fra Folketingssalen og ud i udvalgene, og jeg er også meget nervøs for, om de forskellige politikere tør udtale sig på samme måde, som hvis møderne er lukkede. Derfor tror jeg, det er fint, at det bliver sådan, at det er de enkelte udvalg, der selv finder ud af, i hvilken udstrækning der skal være åbenhed i de forskellige møder.

Lige til sidst et par ord om spørgetimen. Vi har i Dansk Folkeparti lavet et, synes vi selv, udmærket betækningsbidrag. Jeg synes, det er et, alle burde kunne tilslutte sig, for det bygger sådan set på, at vi dels får flyttet den uforberedte spørgetid til om tirsdagen, og at det er statsministeren, der står i centrum af begivenhederne, som det jo er tilfældet i et land som England og for så vidt også i Finland. I England står Blair jo i centrum en gang om ugen, hvor også mange af hans egne stiller ham meget nærgående spørgsmål, mest om lokale forhold, men jeg forstår ikke, hvad statsministeren er bange for.

Hvis vi ser på spørgetiden forrige onsdag, hvor jeg havde et spørgsmål til statsministeren, blev han lettere irriteret over, at han overhovedet skulle ned og svare på det spørgsmål. Men